

בְּעוֹדָת הַשָּׁבָע הַזֶּה

סֵפֶר
אֱלֹהֵי הַיָּד
אֵל הַיָּד

דברות קודש וואס מיר האבן געהאט די זוכיה צו הערן
פונעם ראש ישיבה שליט"א
שבת קודש פרישת ואתחנן - שבת נחמו, שנת תשפ"ב לפרט קטן,
אין קרית ברסלב - ליבערטי יע"א, ביים באטע און שלש סעודות.

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' ריב"ל 6
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

צו באקומע ווענגערדיך

דעם ספר
ביטע שרייבט צו:
smbreslev1212@gmail.com

קרית ברסלב ליבערש - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנחל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd,
Liberty, NY 12754,

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

21-1 Jerusalem St,
Liberty, NY 12754,

צו השן רי
הערליכע שיעורים פונעם ראש
ישיבה שליט"א
רופנט:

קול ברסלב
212.444.9191

הזיוק פאר אידישע שטוב
212.444.9199

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

4801 11th Ave
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגראוו

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

32 Dolsen Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

גרעס ע"י

קרן הרפסה היכל הקודש
2623 State Route 52
Liberty, NY 12754
718.387.2691

בערות קודש וזמיר

סדר
אל אשר היה
אל וילא

דברות קודש וואס מיר האבן געהאט די זוכה צו הערן
פונעם ראש ישיבה שליט"א
שבת קודש פרישת ואתחנן - שבת נחמו, שנת תשפ"ב לפרט קטן,
אין קרית ברסלב - ליבערטי יע"א, ביים באטע און שלש סעודות.

שַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרִשְׁת וְאֶתְחַנֵּן - שַׁבַּת נַחְמוּ, שַׁנַּת תַּשְׁפ"ב
לְפָרֵט קֶטֶן, אִיז דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א גְּעוּוּעַן אִין
שְׁטַעטל, קְרִית בְּרֶסֶלֶב - לִיבֶעֱרְטִי יע"א. פְּרִיטַאג צוֹנאַכְטס
הָאט דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א גְּעַרְעַדְט הַעֲרָלִיכֶע דְּבָרִי
הַתְּחַזְּקוֹת בְּעֵינֵן שַׁבַּת נַחְמוּ און חֲמֻשָּׁה עֶשֶׂר בָּאָב.

שַׁבַּת נַחְמוּ פֿלֶעגט דְּעַר רַבִּי פֿאַרן צו די תְּלֻמִּידִים

און יום טוב שבועות פֿאַרט מֶען
נִישֵׁט צום רַבִּין, נָאר מֶען קומט
דאווענען אין אַ בְּרֶסֶלֶב'ער שְׁטִיבֶל
מיט אַנְשֵׁי שְׁלוֹמִינוּ, ווייל וואו צען
מֶענטשן פֿון אַנְשֵׁי שְׁלוֹמִינוּ קומען
זיך צוזאם, דָאַרט אִיז דְּעַר רַבִּי.

נאכדעם אִיז גְּעוּוּעַן דְּרִי מָאל
וואס דְּעַר רַבִּי פֿלֶעגט פֿאַרן צו די
תְּלֻמִּידִים - שַׁבַּת שִׁירָה, שַׁבַּת נַחְמוּ,
און נָאךְ אַ שַׁבַּת וואס הָאט נִישֵׁט
גְּעֵהאַט קיין באַשְׁטִימְטֶע צִיט (ח"י
מִתְּבַר"ן, סימן קכ"ו).

דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א הָאט
אַנגעהויבן: ווען דְּעַר הייליגער
רַבִּי הָאט גְּעֶלְעבֶט, פֿלֶעגן די
תְּלֻמִּידִים זיך צוזאַמקומען זַעקס
מָאל אַ יָאר - דְּרִי מָאל אִיז מֶען
גְּעֶפֶאַרן צום רַבִּין, רֵאשׁ הַשָּׁנָה,
שַׁבַּת חֲנוּכָּה, און יום טוב שבועות.
רַבִּי נֶתָן שְׁרִיבֶט אַז נָאכְן רַבִּינִים
הַסְּתַלְקוֹת קומט מֶען ווייטער צום
רַבִּין אִין אומאן נָאר אויף רֵאשׁ
הַשָּׁנָה, און בְּרוּךְ הַשֵּׁם אַז מִיר
גְּרִיטן זיך שוין צו פֿאַרן צום רַבִּין
אויף רֵאשׁ הַשָּׁנָה. אויף שַׁבַּת חֲנוּכָּה

וואס אִיז שַׁבַּת נַחְמוּ?

זאָגט: "נַחְמוּ נַחְמוּ עִמִּי" - טְרִיִּסט
דִּיך, זײ נִישֵׁט צַעבְּרָאכְן, עָס אִיז דָא
אַ רַבִּי, עָס אִיז דָא אַ צִדִּיק וואס קען
דִיר הַעֲלֶפֶן.

מִיר הָאבן טאַקע נִישֵׁט דַעם בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ, מֶען הָאט און פֿאַרטריבן
אִין גְּלוּת, אָבֶער צִדִּיקִים הָאבן
מִיר, "אוי ווי גוט אִיז פֿאַר אַ
מֶענטש וואס נַעמֶט דַעם רַבִּין

שַׁבַּת נַחְמוּ אִיז זײַער אַ גְּרוֹיִסער
שַׁבַּת, דְּעַר אַיבֶּעֱרֶשְׁטֶער טְרִיִּסט
און אִידישע קינדער, אַזוי ווי דְּעַר
פֿסוק זאָגט (ישעיהו מ, א): "נַחְמוּ
נַחְמוּ עִמִּי", טְרִיִּסט עֶנְק טְרִיִּסט
עֶנְק מִיין פֿאַלק.

וואס אִיז שַׁבַּת נַחְמוּ? 'נַחְמוּ' אִיז
דִי אוֹתִיתוֹת 'נַחֲמֵן', דָאס אִיז דְּעַר
הייליגער רַבִּי; דְּעַר אַיבֶּעֱרֶשְׁטֶער

נישט געווען און עס וועט נישט זיין נאך אזא רבי וואס איז אזוי מעורר לתשובה, ווען מען לערנט דעם רבי'נס ספרים, אדער מען הערט דעם רבי'נס קול, הייבט מען פלוצלונג אן צו בענקען צום אייבערשטן, דאס טייטשט 'נחמו נחמו' - טרייסט דיך אז דו האסט דער רבי, טרייסט דיך אז דו האסט א צדיק.

פאר זיין רביי, איר קענט זיך נישט פארשטעלן ווי גוט עס איז פאר א מענטש וואס נעמט דעם רבי'ן פאר זיין רבי. קען זיין אז די בחורים וואס זענען שוין געבוירן געווארן אין ברסלב ווייסן נישט פינקטליך פון וואס איך רעד, ווייל זיי ווייסן נישט פון עפעס אנדערש. דער רבי טרייסט אונז, דער רבי איז אונז אזוי מחיה, דער רבי איז אונז אזוי מחזק. אין די גאנצע וועלט איז

דער רבי וועט אונז טרייסטן

נאכדעם אלעס אפלאזן חס ושלום, ער זאל מער נישט היטן קיין שבת און נישט לייגן קיין תפילין רחמנא לצלן.

אלע שבעה דנחמתא זענען געבויט אויף דעם יסוד וואו אידישע קינדער טענה'ן זיך אויס מיט'ן אייבערשטן אז דער אייבערשטער דארף אונז יא. "נחמו נחמו עמי יאמר אלקיכם" (ישעיה מ, א), דער אייבערשטער זאגט אונז: טרייסט זיך מיט'ן רבי'ן, מיר האבן טאקע נישט דעם בית המקדש, אבער מיר האבן דעם צדיק וואס איז אונז מחזק, "ותאמר ציון עזבני ה', וה' שכחני" (ישעיה מט, יד), זאג פאר'ן אייבערשטן: "רבנו של עולם איך שפיר דיך נישט, איך וויל דיך שפירן".

עס שטייט אין פסוק (בראשית ה, כט): "זה ינחמנו ממצשנו ומעצבון ידינו", ער וועט אונז טרייסטן פון אונזער ארבעט און טרויער. אינעם ווארט: 'נחמנו' - איז מרוז דער הייליגער רבי'ן; דער רבי טרייסט אונז און נעמט אונז ארויס פון אונזער עצבות.

מענטשן זענען זייער צעבראכן, מען האלט אז מען איז שוין פארפאלן, מען קוקט אויף אנדערע, קוק ווי יענער דאווענט אזוי גוט, יענער איז אזוי געלונגען, מען הייבט אויף דעם צווייטן העכער און העכער און זיך אליין קלאפט מען אראפ נידריגער און נידריגער, מען כאפט נישט אז דאס איז אן עצת היצור, דער יצר הרע ברענגט דאס צום מענטש כדי ער זאל

זי דארף זיי איבער בעטן...

איר באנגעלאז מיטצוהאלטן דעם מלוה מלכה, זענען אירע חבר'טעס געקומען צו איר מיט טענות אז זי האט באליידיגט די פרויען וואס האבן אראנדזשירט דעם מלוה מלכה, און זי דארף זיי איבער בעטן...

דער ראש ישיבה שליט"א האט געזינגען דעם ניגון (אינמיטן דעם פיוט כל מקדש): "ברוך ה' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל".

און דער ראש ישיבה האט געזאגט: איך ווייס נישט צי דער ניגון איז אזוי שיין, אבער די ווערטער זענען זייער שיין. מען זאגט פאר'ן אייבערשטן: "איך דאנק דיי אייבערשטער אז דו האסט אונז געגעבן אזא גרויסע מתנה אז מיר האבן זוכה געווען אנצוקומען צום הייליגן רבי'ן, דער הייליגער רבי נתן און מוהרא"ש זכותם גגן עלינו". די אלע נעמען זענען מרומז אין די ווערטער: 'מנוחה' - האט אין זיך די אותיות פונעם רבינ'ס נאמען 'נחמן', 'נתן' - איז מרמז אויף דער הייליגער רבי נתן, און 'אשר' - איז די ראשי תיבות פון מוהרא"ש'ס נאמען, רבי אליעזר שלמה.

נאר דאס איז שבת נחמו; שבת נחמו איז נישט וואס איז ליידער געווארן אריין געכאפט ביי געוויסע פלעצער אז מען רופט א בדיחן, א לין, אן אפיקורס, זאל זאגן ליצנות. דאס איז זייער אן עקלדיגע זאך.

דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך געבעטן צו די בחורים און חתנים: איך בעט ענק טייערע בחורים, עטס גייטס בקרוב חתונה האבן, זאגט מיר צו אז איר וועט זיך פירן הייליג, עטס וועט זיין מיט ענקערע ווייבער, שמועסן מיט ענקערע ווייבער, פארברענגען מיט ענקערע ווייבער, נישט מאכן חס ושלום די פארדארבענע סעודת מרעים וואו מען נעמט זיך צוזאם מענער מיט פרויען צוזאמען השם ישמרינו.

א אינגערמאן וואס וויילט זומער אין א געוויסע קאנטרי דערצייילט מיר, אז פאר'איר 'מוצאי שבת נחמו' האט מען ביי זיי געמאכט א ריזיגע מלוה מלכה פאר די מענער און פרויען, מען האט גערופן א מאן זאל שפילן פאר פרויען רחמנא לצלן! דאס איז דאך א שרעקליכע ניאוף! זיין ווייב וואס איז מקורב צום רבי'ן איז נישט ארויס פון

אֵיךְ קָעַן עֲנַדִּיגֵן שֵׁשֶׁה סֹדְרֵי מִשְׁנָה

אויפבויען דעם בית המקדש, ווי די הייליגע חכמים זאגן (ויקרא רבה ז, ג): "אין כל הגליות הללו מתבנסות אלא בזכות משניות", משיח וועט קומען נאר בזכות וואס מען לערנט משניות.

דער בית המקדש איז טאקע חרוב געווארן, אבער איך האב 'שבת נחמו', איך טרייסט זיך מיט'ן הייליגן רבי'ן, דער רבי לערנט מיר אויס אז איך קען ענדיגן ששה סדרי משנה, און מיט דעם וועלן מיר

שנים מקרא ואחד תרגום

א חומש און לערנען יעדן טאג אביסל, דו ביסט פון די עכטע עכטע נארמאלע מענטשן וואס פאסט נישט צו פאלגן די עצה פון רבי'ן?! טייערער חסידי'שער, היימישער, עובדי'שער, חאניאקישער בחור'ל, האסטו מעביר סדרה געווען די וואך?! - גיין! אפשר נעמסטו יעדן טאג א חומש? הייב אן מעביר סדרה זיין יעדן טאג אביסל, אזוי וועסטו סוף וואך האבן געענדיגט די גאנצע סדרה.

דער רבי געבט מיר א וועג צו לערנען (פמבאר בשיחות הר"ן, סימן עו). דער רבי געבט מיר א וועג ווי אזוי איך קען מעביר סדרה זיין יעדע וואך שנים מקרא ואחד תרגום, אז מען לערנט יעדן טאג אביסל חומש, תרגום און רש"י, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי און אזוי ווייטער.

דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך געבעטן: פארנואס זאל דיר נישט פאסן צו עפענען יעדן טאג

נישט זיין צעבראכן

אויסוויינען צום אייבערשטן פאר אפאר מינוט, אבער א גאנצן טאג מוז מען זיין פרייליך.

דער רבי געבט מיר א וועג איך זאל נישט זיין צעבראכן. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כד) אז איין מאל א טאג קען מען זיך

אֵיךְ קָעַן רַעַדֵן צוּם אֵיבֶּעֶרֶשְׁטֵן

אייבערשטן אויף מיין פשוט'ער שפראך; וואו איך בין, איך זיין אין קאר, איך זיין אין אפיס,

מיר זענען אזוי גליקליך אז מיר ווייסן פון די עצה וואס דער רבי לערנט אונז אז איך קען רעדן צום

אייבערשטן.

איך גיי שפאצירן - רעד איך צום

בעט נאכאמאל און נאכאמאל

ער מער נישט מתפלל געווען.

די הייליגע חכמים זאגן (פרכות לב):
 "אם רואה אדם שהתפלל ולא נענה,
 יחזור ויתפלל", ווען מען בעט דעם
 אייבערשטן אויף א זאך און מען
 זעט אז מען ווערט נישט געהאלפן
 - זאל מען נאכאמאל בעטן, אזוי
 ווי עס שטייט (תהלים כו, יד): "קנה
 אל ה', חזק ויאמץ לבך וקנה אל
 ה'"; מען טאר נישט אויפגעבן ווען
 מען בעט דעם אייבערשטן און מען
 זעט נאכנישט די ישועה, מען דארף
 ווארטן און ווייטער בעטן ביז מען
 ווערט געהאלפן. דאס לערנט אונז
 משה רבינו דא אויס, אז מען דארף
 בעטן נאכאמאל און נאכאמאל,
 אפילו מען זעט אז מען ווערט נישט
 געהאלפן, בעט מען ווייטער, ביז
 דער אייבערשטער העלפט.

עס שטייט די וואך אין די סדרה
 (דברים ג, כג): "וַאֲתַחֲנַן אֶל ה' בְּעַת
 הַהוּא לֵאמֹר". זאגט דער הייליגער
 מדרש (דברים רבה יא, ט): משה רבינו
 האט געבעטן דעם אייבערשטן אז
 ער וויל אריינגיין אין ארץ ישראל
 נישט איין מאל, נישט צוויי מאל,
 נישט דריי מאל, נאר ער האט
 געבעטן און געבעטן אזויפיל וויפיל
 דאס ווארט 'וַאֲתַחֲנַן' באטרעפט,
 - פינף הונדערט און פופצן
 תפילות, ביז דער אייבערשטער
 האט אים געזאגט (דברים ג, כו): "רַב
 לָךְ אֵל תּוֹסֵף דַּבֵּר אֵלַי עוֹד בַּדְּבַר
 הַזֶּה", בעט נישט מער. ווען משה
 רבינו וואלט ווען געבעטן נאך
 איין תפלה, די פינף הונדערט
 און זעכצנסטע תפלה, וואלט ער
 געקענט אריינגיין אין ארץ ישראל,
 נאר דער אייבערשטער האט אים
 געהייסן אויפהערן צו בעטן, האט

וואס איז דעם רבינ'ס זאך?

והתבודדות; אז א מענטש זאל רעדן
 און שמועסן מיטן אייבערשטן און
 אים פארציילן אלעס וואס עס גייט
 אריבער אויף אים.

די גאנצע זאך וואס דער הייליגער
 רבי לערנט אונז אויס איז איין

דערפאר קומט אויס יעדעס יאר
 פֿרשת וַאֲתַחֲנַן אין שבת נחמ"ו,
 ווייל דעם רבינ'ס גאנצע זאך
 איז געווען תפלה. דער רבי האט
 געזאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן
 א): איך וויל נאר איין זאך - אריין
 ברענגען אין יעדן איינעם תפלה

פּרָנסה, ווילקסט פֿאַרן קיין אומאן, ווילקסט זיין אַן ערליכער איד, ווילקסט האַבן שלום בית, פילקסט נישט גוט, האַסט אַ צרה, אויף אַלעס איז דאָ איין עצה: בעט דעם אייבערשטן.

וואַרט: "בעט דעם אייבערשטן" און "רעד צום אייבערשטן", דאס איז גאַנץ בַרסלב'ער חסידות, אַלעס אַנדערש איז דמיונות און נאַרישקייטן, אַז דו דאַרפֿסט אַ שידוך, דאַרפֿסט קינדער, דאַרפֿסט

מיינע אויגן מאַכן זיך צו...

קאַפּ אז מאַרגן וועל איך שוין רעדן צו דיר."

מיין קליינער דריייעריג קינד קומט יעדע נאַכט צו מיין ווייב אינגאַנצן דערשטראַקן, ער זאַגט איר ער מיינט אַז ער פילט נישט גוט, ווייל ער שפּירט ווי זיינע אויגן מאַכן זיך אים צו פון זיך אַליינס, ער ווייסט נישט וואס דאס מיינט... זאַג דאס פֿאַרן אייבערשטן: "רבּונו של עולם איך וויל רעדן צו דיר, פֿאַרוואס געשעט אַז ווען איך הייב נאַר אָן צו רעדן צו דיר מאַכן זיך מיינע אויגן צו, איך הייב אָן צו געניצן?"

איך געדענק ווען איך בין געקומען צו מוהראַש האב איך געהערט דרשות פון רעדן צום אייבערשטן, איך האב עס זייער שטאַרק געוואלט טון אָבער איך האב נישט געקענט, האב איך געהערט ווי מוהראַש זאַגט ביי די שיעורים אַן עצה אַז מען קען בעטן אויף דעם זעלבסט, בעט דעם אייבערשטן: "רבּונו של עולם איך וויל רעדן צו דיר", "רבּונו של עולם פֿאַרוואס מיט אַ חבֿר קען איך שמועסן און מיט דיר קען איך נישט שמועסן?! "רבּונו של עולם פֿאַרוואס קען איך רעדן צו יעדן אויסער צו דיר, ווען איך טראַכט צו רעדן צו דיר, קומט מיר אַריין אין

עס איז נאַר דאָ איין עצה

אַלע דרשות פון די פֿאַרגאַנגענע יאָרן, וועט עטס זען ווי אַלע יאָרן האבן מיר גערעדט די זעלבע דיבורים נאַכאַמאל און נאַכאַמאל, "ווער עס האט אַ פֿראַבלעם, זאל עס זיין וואס עס זאל נאַר זיין, איז דאָ איין עצה: בעט דעם אייבערשטן."

וואס זאל איך ענק זאַגן טייערע בחורים, דער אייבערשטער האט מיר געגעבן אַ מתנה אַז איך קען זיצן מיט בחורים שוין פֿערצן יאר, אין דריי וואכן ארום ענדיגט זיך די פֿערצנטע יאר, איך הייב אָן אַ דריטע שמיטה, עטס קענטס איבער הערן

בין די זעלבןע אומוויסנד ווי דיר,
 איך קען דיר גארנישט העלפן,
 איין עצה האב איך דיר, בעט דעם
 אייבערשטן!

אסאך מאל קומען מענטשן אויף
 צו מיר אין אפיס, מען פאקט אראפ א
 גאנצע באגאדזש מיט פראבלעמען,
 מען פֿרעגט מיר: "וואס טוט מען
 מיט דעם?" ענטפער איך: איך

וואס איז דער סימן פון אן אמת'ער צדיק?

צו האבן א ריינע מח מ'חשבה און ער
 וועט ענק געבן אן עצה - זאלסט
 עטץ אנטלויפן פון אים, דאס איז א
 סימן אז ער איז איין שטיק בלאף,
 אבער אויב וועט ער ענק זאגן איך
 האב נישט קיין שום עצה, מען
 דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן
 דערויף - זאלט עטס גיין צו אים."

עס ווערט געברענגט א מעשה (עין)
 בספר נוצר חסד, פרק ד', משנה ד'; ויבדרי יחזקאל
 פרשת עקב), איידער דער הייליגער
 בעל שם הקדוש זכותו יגן עלינו איז
 נסתלק געווארן, האט ער געזאגט
 פאר זיינע תלמידים: "אזוי ווי איך
 גיי שוין נסתלק ווערן פון די וועלט,
 זאלסט עטס זוכן א גייער רבי",
 האבן די תלמידים אים געפֿרעגט:
 "צו וועם זאלן מיר גיין?" האט ער
 זיי געזאגט: "איך געב ענק א סימן
 ווי אזוי מען קען דערקענען צי דער
 מענטש איז אן אמת'ער צדיק, אויב
 וועט עטס אים בעטן אן עצה ווי אזוי

זעט מען פון דעם אז עס העלפט
 נישט קיין שום עצה, נאר די עצה
 פון בעטן דעם אייבערשטן, דאס איז
 די איינציגסטע עצה וואס ארבעט.

א שטיקל הויט וואס דעקט צו דעם מח

מוהר"ן חלק ב', סימן לט): "וכלנו אין
 פנינו יפות כלל", ווי אזוי מיר זעען
 אויס זענען מיר נאך זייער ווייט פון
 האבן ריינע מחשבות. מוהרא"ש
 פֿלעגט זאגן: "נאך א מזל אז עס
 איז דא א שטיקל הויט וואס דעקט
 צו דעם מח, ווען נישט וואלטן זיך
 מענטשן אויסגעגראבן גריבער זיך
 צו באהאלטן פון גרויס בושה אז
 יעדער זעט וואס איך טראכט..."

אויף זעט מען פון די מעשה
 פארן וואס מען גייט צו א רבי; מען
 גייט צו א רבי ער זאל מיר העלפן
 מיט תכלית, אונדאי דארף איך אויף
 א שידוך, אונדאי דארף איך אויף
 קינדער, אונדאי דארף איך אויף
 פרנסה, אבער איך גיי צו א רבי
 ווייל איך וויל ער זאל מיר מאכן
 שפירן א ריינקייט, א זויבערקייט.
 עס איז דא א לשון פון רבי'ן (ליקוטי

צוּם אַיִבְעַרְשָׁטֶן, נֶאכְאָמַל זִיךְ
 נִיטֶן צוּם אַיִבְעַרְשָׁטֶן, נֶאכְאָמַל
 קֶרַעֲכֶצֶן צוּ אַיִם: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם
 הַעֲלֵף מִיר, אִיךְ ווִיל זוכָה זִיין צו
 זִיין אַ גוֹטֶער אִיד, אַ וואוּילֶער אִיד,
 אַ פֿשוֹט'עֶר אִיד, אִיךְ זוךְ נִישְׁט צו
 זִיין אַ גְרוֹיסֶער מַעֲנִיט, אִיךְ זוךְ
 נִישְׁט צוּ זִיין אַ ראשׁ יְשִׁיבָה, אַ דִּיין,
 אַ רַב, אִיךְ ווִיל זִיין אַ פֿשוֹט'עֶר אִיד
 מִיט אַ רִינֶע מַח מַחֲשָׁבָה".

אַינדרױסן קען מען אויסקוקן
 ווי אַ חֲשׁוּב'עֶר אַינגערמאַן, מען
 קען האָבן אַ חֲשׁוּב'עֶ פֿאַסטן, מען
 קען גיין אָנגעטון מיט אַ שְׁטֵרִימֶל
 בַּעֲקִיטְשֶׁע, אָבער וואס טוט זיך
 אינעם קליינעם מח? ! עס איז נישט
 דאָ קיין אַנדערע עצה אויסצורייניגן
 דעם מח נאר דורך תּפִּלָּה, תּפִּלָּה
 און תּפִּלָּה, נאכאַמאַל בַּעֲטֵן דעם
 אַיִבְעַרְשָׁטֶן, נאכאַמאַל זיך בייגן

אַן געפֿיל, אַן גערונ, אַן געדולד, אַן טעם

האַלט נישט דערביי. איי וועסטו
 פֿרעגן וואס איז ווערד צו דאווענען
 אַן דַּבְּקוּת, די תּפִּילוֹת ווערן דאָךְ
 סיי ווי נישט אָנגענומען? אויף דעם
 זאגט דער פֿסוק ווייטער: "בַּעֲת
 הַהוּא" - ווען אִיךְ וועל איין טאג
 זוכָה זִיין צו דאווענען מיט דַּבְּקוּת,
 "לאמר" - די ווערטער פון דאווענען
 וועט ארויס גיין מיט געפֿיל און
 געשמאַק, וועט אויף מיטגיין אלע
 תּפִּילוֹת וואס אִיךְ האָב געדאווענט
 אַן געפֿיל.

עס איז דא אַ טעות צווישן
 בחורים, אינגעלייט און פֿרויען, מען
 טראַכט: וואס זענען שוין ווערד
 מיינע תּפִּילוֹת, עס איז אַן געפֿיל, אַן
 גערונ, אַן געדולד, אַן טעם; עס איז
 נישט פֿאַר מיר, אָבער עס איז נישט
 אזוי, דער הייליגער רבי טייטשט
 אויס (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן צט) דעם
 פֿסוק פון די וואַכעדיגע סדרה (דברים
 ג, כג): "וְאִתְחַנַּן אֶל ה' - אִיךְ דאווען
 צום אַיִבְעַרְשָׁטֶן שְׁטענדיג, סיי ווען
 אִיךְ האַלט דערביי און סיי ווען אִיךְ

עפעס מער פון דעם?

נעמט ביידע וועגן פון זייער הויז
 אהין און צוריק דריי שעה! - זאג
 אִיךְ עַנְק, ווען אִיךְ וואלט זיך
 אויסגעפֿאַקט פֿאַר איינעם מיין
 באַגאַדזש וואלט אִיךְ זיך זייער
 געפֿריידט אַז יענער זאל מיר דאס
 זאגן: "בעט דעם אַיִבְעַרְשָׁטֶן", און

דער ראש ישיבה שליט"א האט
 זיך אָנגערופֿן: קען זיין אַז עטליכע
 אנשי שלומינו טראַכטן 'צוליב
 דעם האָב אִיךְ זיך געדאַרפֿט אהער
 שְׁלַעפֿן צום באַטע? 'דו האַסט מיר
 נישט וואס צו זאגן עפעס מער פון
 דעם? ' פֿאַר געוויסע אינגעלייט

פון בעטן אייבערשטן!

אז "עס איז נישט קיין אנדערע עצה

יונגע קינדער לעבן מיטן אייבערשטן

(אויסזעער) און ער זאגט אז מען קען נעמען די אינשורענס, שפּח אייבערשטער!" ביי מיר אין דאס די שענסטע זאך פון די גאנצע צייטונג, צו זען ווי יונגע קינדער לעבן מיטן אייבערשטן.

דאס גייט זיין ווען משיח וועט קומען, דאס איז די גאולה, דאס גייט זיין דער בית המקדש, אז יעדער איינער אפילו קינדער וועלן אנערקענען און לעבן מיט די זאך פון תפלה, בעטן דעם אייבערשטן וואס מען דארף.

די וואך האב איך געזען א שיינע מעשה פון תפלה אין די שטעטל בלעטל, א קינד שרייבט א מעשה געמאלן מיט בילדער, עס ליינט זיך אזוי: "איך האב געדארפט פארן א ווייטע וועג קיין מאנהעטן צו א דענטיסט, איך קום דארט אן, און דער דאקטער רופט זיך אן: 'מיר נעמען נישט אן אייער אינשורענס', האב איך געבעטן דעם אייבערשטן: 'הייליגער באשעפער העלף אז דער דענטיסט זאל נא נעמען מיין אינשורענס', א מינוט שפעטער קומט ער צוריק און זאגט: 'איך האב געפרעגט מיין סופעררויזער

מיד האבן נישט מודא! דער אייבערשטער היט אונז!

איך ווייס אז ווען עס קומט צו שידוכים טאר מען זיך נישט וועלן, אבער ווען זיי זענען נאך יונג מעג מען זיך נאך וועלן, ביי די אכצן מוז מען שוין כאפן וואס מען טראגט אן.

איך ווייס נישט אויב אלע וואלטן געוואלט שיקן זייער קינד אין דעם חדר, ווייל לויטן היינטיגן שטייגער קומט א חדר אנדערש, היינט דארף א פתח האבן כאטש דרייסיג קינדער, דער מלמד דארף טיילן פעטש און

די וואך בין איך געווען באזוכן אין די חדר אין קרית יואל; מיינע צוויי מחותנים פירן דעם חדר. דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן אז איך האב געטראפן חשוב'ע מחותנים פאר מיינע קינדער, ווען איך וויל א שידוך טון פאר מיין קינד זוף איך אזעלכע משפחות וואס זייער גאנצע זאך איז 'הפצה', עס שמעקט מיר נישט צו נעמען א משפחה וואס זייער גאנצע קאפ ליגט אין זיין מאכן די הויז, לייגן שיינע ביימעלעך ארום די הויז...

זיין זייער זייער שרעקעדיג! " געבן אלע קינדער א שריי: "מיר האבן נישט מורא! דער אייבערשטער היט אונז!" דער גאס רעדנער האט זיך נאכדעם אויסגעדרוקט, ער האט שוין דערציילט מעשיות אין אלע חדרים, אבער דאס איז א זאך וואס ער האט נאך אין זיין לעבן נישט געהאט, דריי פיר יעריגע קינדער זאלן זיין אזוי שטארק אין אמונה צו קענען זאגן: "מיר האבן נישט מורא! דער אייבערשטער היט אונז!" דאס איז שיינקייט פון אונזער קהילה, דאס איז אונזער טרייסט וואס דער רבי לערנט אונז אז איך קען רעדן צום אייבערשטן!

אויפנעמען אונטער זיך ספעציעלע הילף פאר יעדן קינד... ברוך השם אז דארט זיצט א מלמד מיט אפאר קינדער, ער לערנט מיט זיי די לימודים פון די וואך און רעדט מיט זיי פונעם אייבערשטן. עס האט אלע טעמים!

די קינדער האבן געמאכט א סיום, האט מען גערופן א גאסט רעדנער זאל דערציילן א מעשה, דער גאסט רעדנער איז אריין געקומען און געפרעגט די קינדער: "קינדער, וואס ווילסט עטס הערן, אן אינטערעסאנטע מעשה אדער א שרעקעדיגע מעשה?" ענטפערן די קינדער: "א שרעקעדיגע מעשה!" זאגט ער ווייטער: "אבער עס גייט

דער אייבערשטער האט מיר זייער ליב!

- "שכח אייבערשטער", "איך דאנק דיך אייבערשטער"; "פארצייל מיר עפעס, - דער אייבערשטער האט מיר זייער ליב!" ווידעראום אמאל קומט א אינגל דא אינצושטיין אויף שבת, ענטפערט ער אויף אלעס טריקן: "גוט..."

איך האב זייער ליב צו צוגיין צו קינדער זיי פרגען "וואס מאכסטו?" "וואס הערט זיך?" "פארצייל מיר עפעס", געווענליך ווען מען פרעגט דאס פון א אינגל וואס לערנט אין ברוסלב, וועט ער רוב מאל צוריק ענטפערן: "וואס מאכסטו?" - "ברוך השם"; "וואס הערט זיך?"

אזוי ווי פרייטאג איז געווען חמשה עשר באב, א טאג וואס איז מסוגל פאר שידוכים, איז דער ראש ישיבה שליט"א אריין אין א שמועס פון שידוכים, דער ראש ישיבה האט געזאגט:

זייער שידוך.

געווענליך איז ערב שבת א יומא דפגרא' טאג, איך ווייס נישט אויב די בחורים דא ווייסן וואס יומא דפגרא' מיינט, אין אנדערע ישיבות רופט מען עס 'א געפייגרטע טאג...' א טאג וואס מען לערנט נישט, אבער ברוך השם אז דא האט מען פלייסיג געלערנט, עס איז שוין לאנג נישט געווען אזא פעסטע געלונגענע טאג אין ישיבה ווי היינט.

היינט איז געווען זייער א פרייליכע טאג אין ישיבה, אלע בחורים האבן אנגעהויבן מיט א פרישקייט צו לערנען פלייסיג מסכת תענית, מען ענדיגט יעדן טאג מסכת תענית - פערציג טעג אין איין צי, פון ט"ו באב ביז ראש השנה הבא עלינו לטובה, אלע טוען די סגולה וואס מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האט צוגעזאגט אז אלע וואס וועלן לערנען און ענדיגן יעדן טאג גאנץ מסכת תענית וועלן טרעפן

איך דארף עפעס טון למעשה

א זייט און בעט דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם איך האב דיר שוין אזויפיל מאל געבעטן, איך בעט דיר נאכאמאל געב מיר א שידוך", דאס הייסט געטון למעשה, נאר מיט תפלה וועט מען טרעפן א שידוך.

בחורים טראכטן: 'איך האב שוין אזויפיל מאל געבעטן פאר א שידוך און עס העלפט נישט, איך דארף עפעס טון למעשה...' - ווילסט עפעס טון אויף למעשה? איך האב דיר אן עצה, שטעל זיך אין

איך מאך צו די ישיבה...

חתנים ווערן, איך מאך צו די ישיבה, און מען וועט עפענען א כולל, מען וועט ארבעטן א גאנצן טאג און נאכמיטאג וועט מען זיך מחזק זין מיט די עצות פון רבי'ן!

ברוך השם אז נעכטן איז געווען א שידוך, דער אייבערשטער זאל העלפן עס זאל זיין נאך שידוכים בקרוב. איך האף צום אייבערשטן אז דעם זומער גייען אלע בחורים

א מאדנע משפחה נאמען...

זאגן? און אמאל טראגט מען אן א שידוך, זאגן די עלטערן אז ער קען זיך נישט משדך זיין מיט יענעם ווייל אויב מען וועט אים פֿרעגן 'מיט וועם האסטו א שידוך געטון?' וועט ער זיך שעמען צו ענטפערן יענעמ'ס מאדנע משפחה נאמען... דער קאפ ליגט נעבעך אין די קאלאטשן... דו האסט דאך א פיינע שידוך, מאך חתונה זיין קינד!

עלטערן פֿרעגן חמשה עשר באַב: "וואו זענען די שידוכים?" - מוהרא"ש האט געזאגט, צוויי זאכן זענען יא דא - און מען רעדט זיך איין אז עס איז נישט דא: שידוכים און פֿרנסה; עס איז דא פאר יעדן א שידוך, און עס איז דא פאר יעדן א גוטע פֿרנסה, נאר מען וועלט זיך, מען נעמט נישט קיין פֿרנסה ווייל מען טראכט 'וואס וועט מיין חבר

אפֿשר איז דאס נישט מיין באשערטע...

נישט: 'אפֿשר איז דאס נישט מיין באשערטע פֿיצא?' 'אפֿשר איז דאס נישט מיין באשערטע קאר?' פונקט ווען מען טראגט אן א שידוך הויבט מען אן זאגן: 'אפֿשר איז דאס נישט מיין באשערטע?' וואס טוט זיך מיט דיר?! מען דארף חתונה האבן!

איך האב געהערט א גוט ווארט פון המפיץ ר'... גרו יאיר. ווען מען גייט אריין אין א פֿיצא געשעפט, נעמט מען וועלכע פֿיצא דער מענטש געבט, ווען מען וויל דינגען א קאר, גייט מען צום קאר דילער און מען נעמט די בעסטע קאר וואס ער לייגט פאר, דעמאלט זאגט מען

אל תהי ברך

זאגט נישט אפ קיין שידוכים, נישט קיין חילוק פון וועלכע אפֿשטאמיגע זי איז, צי א ספרדי'שע אָדער אן אשכנזי'שע.

מוהרא"ש האט געזאגט, ווען ער האט געהערט אז דער רבי זאגט מען דארף חתונה האבן, האט ער גלייך מספֿים געווען חתונה צו האבן מיט יעדע ערליכע מיידל, נישט קיין

דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט: דאס האב איך גערעדט צו די עלטערן, יעצט וויל איך רעדן צו די בחורים. טייערע בחורים, מוהרא"ש פֿלעגט שרייען: "אל תהי ברך", "אל תהי ברך", וועל זיך נישט, די יארן גייען אריבער, דו דארפסט פֿרענגען קינדער אויף די וועלט. מאכטס ענק נישט נאריש,

חילוק פון וואו זי קומט און פון

וועלכע אָפּשטאַם.

פֿאַרװאָס זאַגסטו אָפּ דעם שידוך!?

שידוך נישט פֿאַשערט זאל יענער אָפּזאָגן". איך האָב אָנגעטראָגן אַ שידוך פֿאַר אַ בַּחוּר, זאַגט ער מיר אז ער דאַרף נישט דעם שידוך, ער דאַרף מער אַ מאַגערע פֿלֶה, איך וואונדער זיך: וואס גייט פֿאַר מיט דיר?! מילא אויב זי איז נישט געזונט אָדער נישט ערליך, זאַלסטו נישט טון דעם שידוך, אָבער אז זי איז געזונט און ערליך, פֿאַרנוואָס זאַגסטו אָפּ דעם שידוך?!

וואָס האָט פֿאַסידט?

קֶרַעכְצֵסְטוּ?! " דער ענטפֿער איז פֿשוט, אז מען היט זיך די אויגן איז געשמאק צו זיין אינדערהיים, מען האָט הנאָה צו זיין אינדערהיים, און אז מען פֿאַלט אַראָפּ, מען היט זיך נישט די אויגן, מען גייט אַ גאַנצע נאַכט פֿאַרברענגען מיט חֲבֵרִים וְכוּ', פֿאַרלירט מען דאָס געשמאק אין שטוב, ביז מען זוכט שוין יעדן טאַג אַ תּירוץ נישט אַהיים צו גיין.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן מיר זאַלן פֿאַלגן דעם רִבִּי'ן, וועלן מיר האָבן אַ שיינע לעבן, אָמֵן.

נאַכדעם האָט דער ראש ישיבה שליט"א געזינגען דעם ניגון: "נַחֲמוּ נַחֲמוּ עִמִּי יֹאמֵר אֱלֹהֵיכֶם".

די יאָרן גייען פֿאַרביי, עס איז דאָ אַ מְצוּה פֿון פֿרִיָה וּרְבִיָה, מען דאַרף בֶּרַעַנְגֶען קינדער אויף דער וועלט, אין בֶּרֶסֶלֶב איז דאָ אַ ליד: "יאָרן יאָרן אווי זענט איר פֿאַרפֿאַרן, צי זענט איר אין וואָסער דערטראַנקען געוואָרן, צי זענט איר אין פֿייער פֿאַרברענט געוואָרן, טוט מיר מיין האַרץ בְּרוֹמֵעֵן" ... זאַג פֿאַר'ן אייבערשטן: "פֿאַשעפֿער איך זאַג נישט אָפּ קיין שידוך, אויב איז דער

אז דו וועסט פֿאַרמאַכן דיין טעלעפֿאָן, דו וועסט בעטן דעם אייבערשטן: "רבונו של עולם איך וויל זיך היטן מיינע אויגן", וועסטו שוין זען ווי זי וועט האָבן אַלע חן אין דייןע אויגן. אינגעלייט זענען מיר דאָס מוֹדֶה; איין טאַג קומט ער מיר זאַגן: "שִׁכַּח ראש ישיבה פֿאַר מיין שידוך, עס איז די בעסטע און שענסטע אויף דער וועלט", דעם אַנדערן טאַג זאַגט ער מיר: "וואָס קען איך טון, איך האָב נישט קיין געדולד צו מיין ווייב?!" פֿרעג איך אים: "וואָס האָט פֿאַסירט? נעכטן ביסטו דאָך געקומען זיך פֿאַדאַנקען ווי גוט דיין לעבן איז, און היינט

שַׁבַּת קוּדֵשׁ פְּרֻשָׁת וְאַתְחַנֵּן - שַׁבַּת נַחְמוּ, שְׁנַת תַּשְׁפ"ב לַפְּרֻט
 קָטָן, אִיז דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א גְּעוּוּעַן אִין שְׁטַעטל,
 קַרִית בְּרַסְלָב - לִיבְעַרְטֵי יַע"א. בֵּי סְעוּדָה שְׁלִישִׁית הָאֵט
 דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א פֶּאָרְגַעֲלֵעֲרֵנְט סֶפֶר הַקְּדוּשׁ
 לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א', סִימָן צַט.

אִינִי מִתְפַּלֵּל כָּלֵל, מֵאַחַר שְׁאִינוּ
 יְכוּל לְכַוֵּן כְּרֵאוּי וְלִהְתַּפְּלֵל בְּדַבְּקוּת,
 וְהַתְּפִלָּה אֵינָה מְקַבֵּלָת, זָאל עַר נִישְׁט
 זָאגֵן: "אִיף דַּאוּוּעַן נִישְׁט, ווִיבַאֲלֵד
 אִיף קַעַן סִי ווִי נִישְׁט אִינְזִין הָאָבֶן
 גְּעֵהֲעֵרִיג", וּכְמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ
 זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה (בְּרַכּוֹת לֵד:) עַל רַבִּי
 חֲנִינְא בֶן דּוּסָא, שְׁהֵיָה מִתְפַּלֵּל וְכוּ',
 אָמְרוּ לוֹ וְכוּ', אָמַר לָהֶם אִם שְׁגוּרָה
 תְּפִלְתִּי בְּפִי יוֹדַע אָנִי שְׁהוּא מְקַבֵּל,
 וְאִם לֹאוּ יוֹדַע וְכוּ'. וְזֶהוּ עַל דְּרַף
 שְׁאָמְרוּ: אִם בְּדַבְּקוּת, שְׁאִזִּי הַתְּפִלָּה
 שְׁגוּרָה וּמְרַצָּה בְּפִיו, מְקַבֵּלָת, וְאִם
 לֹאוּ, חַס וְשָׁלוֹם, לְהַפְּךָ, אַזּוֹי ווִי דִי
 הֵיילִיגֵעַ חֲכָמִים דְּעַרְצִיילֵן (בְּרַכּוֹת לֵד:)
 אוֹיף רַבִּי חֲנִינְא בֶן דּוּסָא, וּוּעַן עַר
 הָאֵט מִתְפַּלֵּל גְּעוּוּעַן אוֹיף קְרֵאנְקֵע
 הָאֵט עַר גְּעוּוּאוּסְט וּוְעַר גֵּיט זִיף
 אוֹיִסְהֵיילֵן אוֹן וּוְעַר נִישְׁט, מְעַן הָאֵט
 אִים גְּעַפְרֵעֵט: "פּוֹן וּוּאוּ ווִיִּיסְטוּ
 דָּאס?" הָאֵט עַר גְּעַעֲנֵטְפֵעֲרֵט: "אִיף
 הָאָב אַ סִימָן, 'אִם שְׁגוּרָה תְּפִלְתִּי
 בְּפִי, אוֹיב מִיִּין דַּאוּוּעַנְעַן אִיז מִיט
 גְּעַפִּיל אוֹן גְּעַשְׁמַאק, 'יֹדַע אָנִי
 שְׁהוּא מְקַבֵּל, ווִיִּיס אִיף אַז עַס
 וּוְעַרְט אָנְגַענוּמְעַן, אוֹן אוֹיב אִיז מִיִּין
 דַּאוּוּעַנְעַן אָן גְּעַפִּיל אוֹן גְּעַשְׁמַאק,

אִיִּדְעַר דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א
 הָאֵט אָנְגַעֲהוּיבֵן דְּעַם שִׁיעוּר הָאֵט
 מְעַן גְּעַזִּינְגֵעַן דְּעַם נִיגוּן: "רַבּוֹנוּ שֶׁל
 עוֹלָם, הָאָב שׁוֹיִן אוֹיף מִיר רַחֲמָנוּת,
 אִיף ווִיל זִיין אָן עַרְלִיכְעַר אִיד".
 דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א הָאֵט
 אָנְגַעֲהוּיבֵן:

דְּעַר הֵיילִיגְעַר רַבִּי זָאגֵט (לְקוּטֵי
 מוֹהֲר"ן חֶלֶק א', סִימָן צַט): עַס שְׁטֵיט דִי
 וּוּאָף אִין דִי סְדֵרָה (דְּבָרִים א, ט):

וְאַתְחַנֵּן אֶל ה' בְּעֵת הַהִיא לְאֹמַר,
 מִשֶּׁה רַבִּינוּ זָאגֵט, אִיף הָאָב גְּעַפְעֵטֵן
 צוּם אִיבְעַרְשְׁטֵן אִין יַעֲנֵעַ צֵיט, אַזּוֹי
 צוּ זָאגֵן.

זָאגֵט דְּעַר הֵיילִיגְעַר רַבִּי פֶּשֶׁט אַזּוֹי,
 דִּהְנֵה הָאָדָם צָרִיף לְהַתְּפַלֵּל בְּדַבְּקוּת
 גְּדוּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אַ מְעַנְטְשׁ דַּאָרף
 דַּאוּוּעַנְעַן צוּם אִיבְעַרְשְׁטֵן מִיט
 גְּרוֹיִס דְּבַקוּת, אָף אִם לְפַעְמִים יִשְׁעַת,
 שְׁאִינוּ יְכוּל לְהַתְּפַלֵּל בְּדַבְּקוּת, עַס
 אִיז אָבְעַר דָּא צֵיטֵן וּוּאָס אַ מְעַנְטְשׁ
 קַעַן נִישְׁט דַּאוּוּעַנְעַן בְּדַבְּקוּת אַזּוֹי
 ווִי עַס דַּאָרף צוּ זִיין, מְעַן אִיז נִישְׁט
 דְּעַרְבֵי, אוֹן מְעַן הָאֵט נִישְׁט קִיין
 גְּעַפִּיל צוּם דַּאוּוּעַנְעַן, אֶל יֹאמַר:

אפילו אן געפיל, פי בעת שיתפלל בדבקות פראוי, אזי יעלה כל התפלות עם התפלה הזאת שהתפלל פראוי, וייל באלד ווען דער מענטש וועט האבן א גוטע מינוט, ער וועט דאווענען מיט געפיל, וועט ארויפגיין די גוטע תפלה צוזאמען מיט אלע אנדערע תפלות וואס ער האט געדאווענט אן געפיל.

יודע אני שהוא מטרף, ווייס איך אז עס ווערט נישט אנגענומען. אף על פי כן אל יאמר האדם בן, מיט דעם אלעס זאל מען זיך נישט צוריק האלטן פון דאווענען, אלא יתפלל תמיד, נאר שטענדיג דאווענען.

ואם לא יוכל להתפלל בדבקות פראוי, יתפלל בכל כחו, א מענטש דארף דאווענען צום אייבערשטן

גוטע פאנטש

יואל צום ציון פון דער הייליגער סאטמער רבי זכותו יגן עלינו, [יין יאצייט איז כ"ו אב], אדער אין מירון אויפ'ן וועג צום מערה פון רבי שמעון, עס איז א שווערע בארג און עס איז גוט הייס, און איינער ברענגט מיר א פינע קאלטע גלעזל פאנטש, מאף איך א ברכה, איך טרינק דאס אויס און איך בין זיך מחיה, דאס געבט פרישע כחות צו גיין ווייטער, - זאגט דער רבי - אזוי איז א קאפיטל תהילים, עס פרישט אויף דעם מענטש און עס ברענגט גרויסע ישועות.

האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: א מענטש דארף שטענדיג טון גוטע זאכן; זאג אפילו איין קאפיטל תהילים. דער הייליגער רבי האט געזאגט (חי מוה"ר, סימן תפה): "א קאפיטל תהילים איז אזוי ווי א גוטע פאנטש", שטעלט זיך פאר, איך גיי א לאנגע וועג אינמיטן זומער ווען עס איז הייס, מען ווערט אויסגעטריקנט, אפגעמאטערט און פאר'חלש'ט, און איינער ברענגט מיר א פינע קאלטע גלעזל פאנטש פון בית התבשיל, אדער איך שלעפ זיך ארויף אויפ'ן בארג אין קרית

ווארף תפילות צום אייבערשטן

און אויב ער איז נישט דערביי אפילו צו רעדן איין ווארט צום אייבערשטן, אדער ער האט אנדערע בלבולים, ער טראכט אז די אלע ווערטער מיין איך נישט אמת'דיג,

אז דער מענטש איז נישט דערביי צו זאגן א קאפיטל תהילים, זאל ער עפענען זיין מויל און זאגן א ווארט צום אייבערשטן: "אייבערשטער העלף מיד", "טאטע העלף מיד",

פליט עס צו א דריטע זאך וכו' וכו', דער מענטש טראכט 'וואס זענען ווערד מינע תפילות? עס איז אזוי צעמישט, נישט מסודר, אן קיין דבקות, איך קען נישט ארויסברענגען קיין איין גאנצע תפלה', - זאגט דער רבי קוק נישט אויף דעם, רעד אזוי צום אייבערשטן, ווארף תפילות צום אייבערשטן, איין תפלה נאכ'ן צווייטן, אפילו די תפילות זענען טריקן, אן דבקות און אן געפיל.

נעבעכדיגע, טריקענע, נישט געלונגענע

איך האלט נישט דערביי. איי וועסטו פֿרעגן וואס איז ווערד צו דאווענען אן דבקות, די תפילות ווערן דאך סיי ווי נישט אנגענומען? אויף דעם זאגט דער פֿסוק ווייטער: בַּעַת הַהוּא לֵאמֹר, הִינּוּ בַעַת שְׂאֲזֹכָה לְהַתְּפַלֵּל בְּדַבְּקוֹת, שְׁהוּא בַחֲיִנַּת: שְׁגוּרָה תַּפְּלִיתִי בְּפִי, 'בַּעַת הַהוּא' - ווען איך וועל איין טאג זוכה זיין צו דאווענען מיט דבקות, וְהִינּוּ: בַּעַת הַהוּא לֵאמֹר, שְׁהַדְּבָרִים נְאֻמְרִים וּמְרָצִים בְּפִיו מִחֲמַת שְׁמֵתַפְּלֵל בְּדַבְּקוֹת, 'לאמר' - די ווערטער פון דאווענען וועט ארויס גיין מיט געפיל און געשמאק, אַז יַעֲלֶה כָּל הַתְּפִלוֹת שְׁהַתְּפַלֵּל עַד עֵתָה כִּנְל, וועט אויף מיטגיין אלע תפילות וואס איך האב געדאווענט אן געפיל.

ווייל אז איך דריי זיך אין ברסלב בין איך פֿשוט צוגעוואוינט צו די דיבורים, עס זאגט זיך ארויס פון זיך אליינס, אָבער איך מיין נישט וואס איך זאג'. אָדער איז דער מענטש מבולבל, ער הייבט אן צו בעטן דעם אייבערשטן אויף איין ענין, "הייליגער באשעפער העלף מיר מיט דעם", גלייך פליט אים די קאפ אַוועק צו עפֿעס אַנדערש, הייבט ער אן בעטן אויף די צווייטע זאך,

איי די הייליגע חכמים זאגן דאך אז אַזעלכע תפילות ווערן נישט אנגענומען? זאגט אָבער דער רבי: באלד וועסטו האבן א גוטע מינוט, דו וועסט האבן דבקות בה', דעמאלט וועסטו זיך גוט אויסרעדן דאס הארץ צום אייבערשטן, דו וועסט בעטן דעם אייבערשטן אזוי ווי עס דארף צו זיין, וועלן ארויף גיין אלע נעבעכדיגע, טריקענע, נישט געלונגענע תפילות צוזאמען מיט די גוטע תפלה!

דער רבי טייטשט דאס אריין אין די וואכעדיגע סדרה, וְזֶה: וְאַתְּחַנֵּן אֶל ה', תמיד, וְאַתְּחַנֵּן אֶל ה' - איך דאווען צום אייבערשטן שטענדיג, בין בדבקות בין שלא בדבקות, סיי ווען איך האלט דערביי און סיי ווען

אַן גַּעפֿיל און אַן טעם

הַלֵּב? הַעֲקָר הוּא הַאֲמִירָה בַּפֶּה", וואו האסטו געהערט די ווערטער אז מען דארף דאווענען דוקא מיט הארץ? דער עיקר איז מען זאל רעדן צום אייבערשטן אפילו אן קיין שום געפיל און קיין שום טעם (תני מוה"ר, סימן תמא). מען דארף דינען דעם אייבערשטן מיט הארץ און אן הארץ, מיט מח און אן מח, צי איך האלט יא דערביי אדער נישט דערביי, צי איך בין יא ראוי אדער נישט ראוי, צי איך האב דבקות אדער נישט.

איינמאל ווען דער רבי האט גערעדט פון זאגן תהילים, תחנונות ובקשות, און זיך אויסגיטן דאס הארץ צום אייבערשטן, האט זיך אנגערופן ר' יודל זכותו יגן עליו - א תלמיד פון רבי'ן - און געפרעגט: "איך זוכין שיהיו הדבורים בהתעוררות הלב?" ווי איז מען זוכה צו זאגן תהילים און רעדן צום אייבערשטן מיט א געפיל, אז עס זאל ארויס קומען פון הארץ? האט דער רבי אים געזאגט: "תאמרו לי, אצל איזה צדיק קבלתם התעוררות

מען טוט וואס איז ריכטיג

קליינע קינדער, מען הייסט זיי אריין גיין אין בעט, און זיי שרייען: "איך וויל נישט!" איז מען זיי מחנך אז מען גייט שלאפן אפילו מען וויל נישט, מען טוט נישט וואס מען וויל, מען טוט וואס איז ריכטיג! די זעלבע זאך איז מיט אן ערוואקסענער מענטש, אז איך וויל נישט לערנען, איך וויל נישט דאווענען, איך וויל נישט אנטון קיין תפילין, מוז איך עס טון אן וועלן, דאס איז מיין לעבן! אז מען טוט נאר וואס מען וויל, פאלט מען נאכדעם אינגאנצן אנוועק פונעם אייבערשטן רחמנא לצלן.

דאווען און זאגן תהילים אן געפיל, אפילו דו האלסט נישט דערביי, ווארט נישט ביז דו וועסט האלטן דערביי, ווייל באלד וועסטו זיך אינגאנצן אפקילן און דו וועסט נישט דאווענען. אסאך מאל זאגן מיר בחורים: "איך האב נישט קיין געדולד צו דאווענען", "מיין ערגסטע צייט און מיין ערגסטע זאך איז דאווענען", זאג איך: מען דארף טון וואס מען האט צו טון, אפגעזען צי מען איז דערביי אדער נישט, מען טוט נישט נאר וואס מען וויל, מען טוט וואס מען דארף.

אזוי ווי עלטערן זענען מחנך

היי יאר פארט מען אויך קיין אומאן?

בעסטער דאקטער וואס קען אים אויסהיילן, איז דאך זיכער ווען עס קומט ראש השנה וואס מען משפט יעדן מענטש אויף זיין גאנצע יאר, דארף מען זיכער טון אלעס אויף דער וועלט צו טרעפן דעם גרעסטן לוייער, דער הייליגער רבי וואס האט צוגעזאגט אז ער וועט העלפן דעם מענטש.

איינמאל האט אויסגעבראכן א שריפה אין ברסלב פרייטאג צו נאכטס, דער רבי איז ארויס געלאפן פון זיין הויז און ארויס פון שטאט, ער האט זיך אראפ געזעצט אויפן בארג וואס געפינט זיך אינדרויסן פון שטאט. האט דער רבי געזאגט: "דאס האט מען אויף אנגעשריבן ראש השנה, וואו איך זאל לויפן, און וואו איך זאל זיך אראפזעצן".

קומענדיגע וואך גייט זיין שבת מברכים חודש אלול, עס קומען שוין די הייליגע טעג, מען גרייט זיך שוין צו פארן צום רבי'ן אויף ראש השנה. מענטשן פרעגן מיר: "היי יאר פארט מען אויך קיין אומאן, אפילו עס איז דא א מלחמה?" איך פארשטיי נישט די פראגע; שטעלט זיך פאר, ווען איינער האט זיך פארטשעפעט מיט די רעגירונג, אפילו מיט א קלייניקייט, און מען רופט אים אין געריכט, וועט ער נישט עסן און שלאפן טעג און נעכט, ער וועט זוכן דער בעסטער לוייער וואס קען מלמד זכות זיין אויף אים, אדער ווען איינער שפירט זיך נישט גוט דער אייבערשטער זאל אפהיטן, וועט ער זיך נישט לאזן פארפירן פון קיינעם וואס רעדן אפ: "נע, עס איז נישט געפערליך, גיי צו אבי א דאקטער", נאר ער וועט זוכן דער

ס'נישט דא קיין קלער נישט צו פארן

אפילו נישט דא קיין קלער אז מען זאל נישט פארן. מען דארף קומען צום הייליגן רבי'ן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מען זאל קענען יעדן טאג זאגן אביסל תהלים, אביסל לקוטי תפילות, אביסל התבודדות, און אביסל בענקען צום אייבערשטן, וועט

עס איז א דבר פשוט אז מען דארף זוכן צדיקים מליצי ישר וואס זאלן העלפן ניצול צו ווערן פון אלע שלעכטע גזירות, מיר האבן דעם הייליגן רבי'ן וואס האט מבטיח געווען אז ראש השנה קען ער יעדן איינעם העלפן, ער קען אויב אלע מתקן זיין (תני מוה"ר, סימן תז), איז

דער אייבערשטער זאל העלפֿן
מיר זאלן פֿאלגן דעם רבי'ן, וועלן
מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

דער אייבערשטער העלפֿן אז אין די
צייט וואס מען וועט מאכן א גוטע
תפלה, וועלן אלע תפילות צוזאמען
ארויפגיין צום אייבערשטן.

בנשיאות
הראש ישיבה
שליט"א

כולל
היכל
הקודש

לזכות

אסתר מלכה

בת סאסא